

Hensigt. Derimod synes jeg snarere, der kunde være Tale om — hvis der lød kunde aabnes Mulighed derfor, ellers ikke — at udvide de gældende Regler om Hensidten i uskiftet Bo. Jeg skal blot bemærke, at Tendensen i den nyere Tid i alle civiliserede Stater gaar henimod — hvad jeg ogsaa, som vistnok alle Mennesker, finder rimeligt —, at naar en Ægtefælle dør og ikke efterlader sig Børn eller andet Afkom, er det rimeligst, at den efterlevende Ægtefælle arver det hele, og det er i de allerfleste Tilfælde ganske urimeligt, at en Ægtefælles Død skal bevirke, at hele Hjemmet ryddes op, og at de for det meste ringe Efterladenskaber splittes for alle Vindt til fremmede. At man tillod Hensidten i uskiftet Bo, vilde blive noget lignende som den Overgang, hvoraf Ægtefællernes Arveret i de fleste nyere Lovgivinger har udviklet sig, nemlig at man tillod den efterlevende Ægtefælle at nyde Frugten af Formuen for sin Livstid. Jeg har i Virkeligheden troet, at naar man gjorde opmærksom paa dette Forhold, vilde der hos de allerfleste baade i og udenfor Tinget være Enighed om, at det var noget, man snarest mulig burde rette, og ifald der var en saadan Enighed, mente jeg, der ikke kunde være stor Betænkelse ved at knytte denne Bestemmelse til Lovforslaget.

Alfred Christensen: Da jeg kom ind i Salen for et Øjeblik siden, hørte jeg til min Beklagelse et Ordskitte mellem det ærede Medlem for Assens (Berntsen) og min ærede Sidemand (Trier), hvori den sidstnævnte selvfølgelig og med hele Litteraturen paa sin Side og med sit Kendskab til Litteraturen tilbageviste det ærede Medlem for Assens' Angreb paa Holberg, naar det ærede Medlem vilde skildre Holberg ikke blot som en Kvindehader, men ydermere som en Mand, der satte Kvinderne ned i Menneskehedens 2den Række. Vi have jo ikke hele Holberglitteraturen til Stede her i Øjeblikket, men noget af den kende vi dog efter Hukommelsen. Jeg maa minde om, hvorledes et af Holbergs Skuespil — saa vidt jeg husker „Den forvandlede Brudgom“ — ender med en Henvendelse til „Spectatores“ — altsaa ligesom jeg i dette Øjeblik henvender mig til de ærede Tilhørere — og siger:

Et Skuespil fremstillet er

Alene af Actricer;

Af dette og af andet mer

Man klarligen beviser;

At mange Ting udi et Land
Foruden Mandspersoner
Forrettes og udføres kan
Af Piger og Matroner.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Ja, det er jo en Smagssag, hvilken Type Kvinder man holder af. Nogle have Lyst til Moderen, andre til Datteren, og saaledes blive de begge gifte. Jeg kender ogsaa noget til de Holbergske Kvindetyper, og naar det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) og den sidste ærede Taler i saa høj Grad beundre de Kvindetyper, Holberg har tegnet, og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds mente, at de i ingen Henseende stode tilbage for Mændene, maa jeg sige, at det dog forekommer mig, hvis jeg husker min Holberg-ret, om jeg end ikke kan citere ham i saa lange Baner som den ærede sidste Taler, at Holbergs Kvinder nærmest ere Mændene overlegne i Snedighed, Durkdrevenhed og Fiffighed. De forstaa til enkelte Tider at sætte Manden Horn og gøre ham til Hanrej. Men jeg vil dog sige til den sidste ærede Taler, at det er ikke den Slags Kvindetyper, vi sværme for i vore Dage. Det forekommer mig nok, at de ærede Talere løfte Holbergs Kvindetyper nok saa højt, som de fortjene.

Alfred Christensen: Til det ærede Medlem for Assens (Berntsen) vil jeg da sige, at jeg sætter stor Pris paa det ærede Medlems Vittighed, som saa ofte har genlydt i denne Sal, men naar vi kunne finde Kvinder, der ere endnu vittigere end det ærede Medlem, vil jeg selvfølgelig sætte endnu mere Pris paa disse vittige Kvinder.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Sveistrup: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.